

De krekel en de mier

(La Fontaine)

Daar de krekel leefde in zang,
maanden lang,
ziet van veel zij zich verstoken,
nu de koude is aangebroken.
Niet het kleinste hapje insect,
vlieg of rupsje, dat ze ontdekt.
En dus klampt zij, om den brode,
buurvrouw mier aan met haar noden,
en zij vraagt wat graan te leen,
dat zij door de winter heen
voortbestaan kan tot de lente.
"Kapitaal", zegt zij, "met rente
krijg je op dierenwoord, zo vlug
als het oogsttijd wordt, terug."
Maar zo'n leent je-buur, zo'n klaagster
komt de mier wel 't minst van pas.
"Wat, zolang het zomer was,
deed je dan?" zegt ze aan die vraagster.
"Nacht en dag, voor mens en dier,
zong ik, als mij ingegeven."
"Zong je? Heb ik van mijn leven!
Dans dan nu maar. Veel plezier!"

Vrij naar de bewerking van Jan Prins